

Sygn. akt *XIV U 132/16*

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 14 marca 2017 r.

Sąd Okręgowy w Warszawie XIV Wydział Ubezpieczeń Społecznych w składzie:

Przewodniczący:	<i>SSO Magdalena Daria Figura</i>
Protokolant:	protokolant sądowy Aureliusz Łuczak

po rozpoznaniu w dniu 28 lutego 2017 r. w Warszawie

na rozprawie sprawy A. P. i (...) Sp. z o. o. w W.

z udziałem zainteresowanego Syndyka masy upadłości (...) Sp. z o. o. w upadłości likwidacyjnej w O.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w W.

o podstawę wymiaru składek na ubezpieczenie społeczne

na skutek odwołania A. P. i (...) Sp. z o. o. w W.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w W.

z dnia 2 grudnia 2015 r. nr (...)

1. oddała odwołania,

2. zasądza od odwołujących A. P. i (...) Sp. z o. o. w W. na rzecz Zakładu Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w W. i Syndyka masy upadłości (...) Sp. z o. o. w upadłości likwidacyjnej w O. zwrot kosztów postępowania pozostawiając szczegółowe wyliczenie referendarzowi sądowemu.

SSO Magdalena Daria Figura

Sygn. akt XIV 132/16

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 02 grudnia 2015 roku nr (...) Zakład Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w W. stwierdził, że A. P. jako pracownik u płatnika składek (...) Sp. z o.o. w W. podlega obowiązkowo ubezpieczeniom emerytalnemu, rentowemu, wypadkowemu, chorobowemu w okresie od 1 listopada 2011 roku do 31 stycznia 2013 roku, a także wskazał podstawę wymiaru składek oraz, że płatnikiem składek na ubezpieczenia społeczne, ubezpieczenie zdrowotne, Fundusz Pracy i Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych A. P. od dnia 01.11.2011 r. do dnia 31.01.2013 r. jest (...) sp. z o.o. (decyzja, k. nienumerowane a.r.)

Odwołania od decyzji złożyła (...) Sp. z o.o. oraz A. P. w W. wnosząc o jej zmianę i uznanie, że A. P. podlega ubezpieczeniom emerytalnemu, rentowym, wypadkowemu i chorobowemu za okres od 01.11.2011 r. do 31.01.2013 r.

u płatnika składek (...) sp. z o.o. Odwołujący wskazywał, że w spornym okresie osoba ubezpieczona faktycznie była pracownikiem (...) Sp. z o.o. (następnie (...) sp. z o.o.)

(odwołania, k.2-16, 17-19 a.s.)

W odpowiedzi na odwołania Zakład Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w W. wnosił o ich oddalenie wskazując, że w sprawie nie doszło do przejęcia pracowników na podstawie art. 23¹ kp, a w konsekwencji nie nastąpiła zmiana płatnika składek, a zatem A. P. pozostawała pracownikiem (...) Sp. z o.o. w W.. (odpowiedź na odwołania, k. 104 a.s.)

Sąd zawiadomił o toczącym się postępowaniu obydwie podmioty wskazane jako potencjalni pracodawcy przez odwołującą się spółkę tj. zarówno (...) sp. z o.o. we W. oraz (...) Sp. z o.o. w upadłości z siedzibą w O.. (postanowienie k.121 a.s.)

W odpowiedzi na powyższe zawiadomienie w piśmie z dnia 01 marca 2016 r. Syndyk Masy Upadłości (...) spółka z o.o. w upadłości likwidacyjnej z siedzibą w O. oświadczył, że wstępuje do sprawy w charakterze zainteresowanego i wnosi o oddalenie odwołania, oraz zasądzenie kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych. (pismo k.140 a.s.)

(...) sp. z o.o. we W. nie przystąpiła do sprawy w charakterze zainteresowanego.

Sąd Okręgowy ustalił następujący stan faktyczny:

Centrum (...) sp. z o.o. w W. reprezentowana przez prezesa zarządu L. P. w dniu 1 października 2011 r. podpisała dokument zatytułowany (...). Jako drugi podmiot w dokumencie został wpisany (...) sp. z o.o. z siedzibą we W. reprezentowany przez prezesa zarządu J. M.. W treści dokumentu wskazano, że zgodnie z art. 23⁽¹⁾ kodeksu pracy dotychczasowy pracodawca Centrum (...) Sp. z o.o. przekazuje, a nowy pracodawca (...) sp. z o.o. przejmuje wszystkich pracowników wg załączonego wykazu z dniem 1 listopada 2011 roku z zachowaniem warunków pracy, jakie mieli do dnia 31.10.2011 r.

Centrum (...) sp. z o.o. w W. reprezentowana przez prezesa zarządu L. P. w dniu 1 listopada 2011 r. podpisała dokument zatytułowany „(...)” . W dokumencie tym jako Usługodawca został wpisany podmiot (...) sp. z o.o. z siedzibą we W., natomiast jako przedmiot umowy wpisane było świadczenie przez usługodawcę usług polegających na obsłudze sklepów, sprzedaży towarów tekstylnych i wyrobów włókienniczych.

W dniu 31 października 2012 r. Centrum (...) sp. z o.o. w W. reprezentowana przez L. P. oraz (...) sp. z o.o. z siedzibą we W. i (...) Sp. z o.o. z siedzibą w O. podpisali dokument (...). Zgodnie z zapisem w tym dokumencie, zgodnie z art. 23⁽¹⁾ kodeksu pracy dotychczasowy pracodawca (...) Sp. z o.o. przekazuje a nowy pracodawca (...) sp. z o.o. przyjmuje wszystkich pracowników wg załączonego wykazu, na warunkach identycznych, jakie pracownicy mieli do dnia 31.10.2012 r.

W dniu 1 listopada 2012 r. Centrum (...) sp. z o.o. i (...) sp. z o.o. z siedzibą w O. podpisali dokument „(...)”.

Z postępowań prowadzonych przez Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział we W. wynika, że „zgłoszenie płatnika składek (...) od dnia 1 marca 2000 r. zawierało nieważne dane identyfikacyjne, nadto płatnik w dacie ogłoszenia nie istniał w jakiegokolwiek formie prawnej”. Z informacji Urzędu Statystycznego we W. z 26 listopada 2001 roku wynika, że Numer REGON (...) został nadany 9 lutego 1996 roku przedstawicielstwu firmy (...) oddział we W., mającemu swoją siedzibę w K. przy ul. (...). Przedstawicielstwo to mogło prowadzić swoją działalność tylko w okresie od 31 lipca 1995 roku do 30 września 1997 roku. Z dniem 22 lutego 1996 roku numer REGON został zlikwidowany na wniosek tego podmiotu.

31 lipca 1995 roku przedsiębiorstwo (...) z siedzibą w H. otrzymało zezwolenie Ministra Współpracy Gospodarczej z Zagranicą na prowadzenie Oddziału we W..

4 marca 1996 roku do Ministerstwa Współpracy Gospodarczej z Zagranicą wpłynęło pismo od (...) z siedzibą w H., że z dniem 23 lutego 1996 roku został zamknięty Oddział firmy na terenie P. z uwagi na prowadzenie działalności niezgodnie z warunkami zezwolenia.

W dniu 20 lutego 1996 roku podmiot (...) Oddział we W. z siedzibą we W. złożył w Urzędzie Skarbowym W. zgłoszenie identyfikacyjne na formularzu NIP-2 oraz zgłoszenie rejestracyjne w zakresie podatku od towarów i usług oraz podatku akcyzowego VAT-R. na formularzach podpisał się Z. K.. Na tej podstawie ten Urząd Skarbowy wydał decyzję w przedmiocie nadaniu numeru (...).

Prawomocnym postanowieniem z 9 sierpnia 1996 roku Sądu Rejonowego w P.(N.) Spółka (...) została rozwiązana, a w konsekwencji wykreślona z urzędu z rejestru. W związku z powyższym ustał byt prawny Oddziału działającego na terenie P.. Decyzja o nadaniu NIP Oddziałowi we W. wygasła z mocy prawa z ustaniem bytu prawnego podatnika.

A. P. pracowała w (...) od początku firmy, była koordynatorem ds. sprzedaży. W dniu 1 października 2011 r. (...) sp. z o.o. przekazała ubezpieczonej informacje, że nastąpi przejście pracowników na nowego pracodawcę, którym będzie (...) sp. z o.o. oraz, że skutkiem przejścia będzie wejście firmy (...) sp. z o.o. w prawa i obowiązki nowego pracodawcy załogi (...) Sp. z o.o. W dniu 1 października 2012 r. (...) sp. z o.o. we W. poinformował ubezpieczoną, że nastąpi przejście pracowników na nowego pracodawcę, którym będzie (...) sp. z o.o. w O..

Ubezpieczona w złożonych przed Sądem zeznaniach wskazała, że po przejęciu jej i innych pracowników przez spółkę (...) a następnie (...) wykonywała pracę w tym samym miejscu, co przed przejęciem, cały czas pod nadzorem L. P. – prezesa zarządu (...). Jediną odczuwalną dla niej różnicą było to, iż otrzymywała wynagrodzenie od (...), a potem od (...)

A. P. wykonywała obowiązki koordynatora ds. sprzedaży zarówno w odwołującej się spółce, jak i w spółkach (...) i(...) Faktyczne miejsce wykonywania pracy i obowiązki A. P. i innych pracowników nie ulegały zmianie mimo podpisywanych w/w dokumentów dotyczących świadczenia usług i przejęcia pracowników oraz informacji z 1.10.2011 r. i 1.10.2012 r. o przejściu pracowników na nowego pracodawcę.

W istocie A. P. wykonywała nadal tę samą pracę, tym samym sprzętem, w tym samym miejscu, pod kierownictwem tego samego przełożonego. Zatrudnienie to ustało w wyniku rozwiązania umowy o pracę za porozumieniem stron, które odwołująca się złożyła w grudniu 2012 r.

Sąd Okręgowy powyższy niesporny stan faktyczny ustalił na podstawie zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego w postaci dokumentów, zeznań świadka A. D. oraz zeznań odwołujących się A. P. i L. P..

Wskazane dokumenty nie były w toku postępowania kwestionowane przez strony tak co do ich prawdziwości, jak i zupełności. Również Sąd nie znalazł podstaw do podważania z urzędu ich mocy dowodowej.

Zeznania świadka i odwołujących się – również nie kontestowane przez strony - sformułowane były w sposób jasny, zdecydowany, znalazły potwierdzenie w dokumentach.

Sąd Okręgowy zważył co następuje:

Odwołania jako nieuzasadnione podlegały oddaleniu.

Jest w sprawie okolicznością niesporną, że A. P. świadczyła pracę na tym samym stanowisku w spółce (...), (...) i (...) pod tym samym kierownictwem L. P., na rzecz spółki (...) Sp. z o.o., jak to sama ubezpieczona wyjaśniła w swoich zeznaniach.

Tym samym nie można mówić, by doszło do rzeczywistego spełnienia przesłanek z art. 23¹ k.p i przejścia A. P. do nowego pracodawcy.

Należy zauważyć, iż w analogicznym stanie faktycznym dotyczącym również przejęcia pracowników w trybie art. 23¹ k.p. przez tożsamy podmiot wypowiedział się Sąd Najwyższy, który w wyroku z dnia 19 stycznia 2016 r. jasno wskazał, że nie doszło w istocie do takiego przejścia, co słusznie uznał Sąd Apelacyjny w zaskarżonym kasacją wyroku i kasację oddalił (I UK 28/15 internetowa baza orzeczeń SN na stronie www.sn.pl).

Z dokumentu zatytułowanego „(...)” wynika, że odwołujący się nie przekazał jednocześnie kontrahentowi majątku służącego realizacji zadań, a także, co ważne, zachował strukturę zarządczą w procesie świadczenia pracy. Rola podmiotu, który w umowie o świadczenie usług nazwany został "usługodawcą", ograniczona została do dostarczania zatrudnionym wynagrodzeń, które wcześniej obliczył i przekazał do jego dyspozycji odwołujący się. Strona odwołująca się przyznała, że wiodącym motywem takich „zmian podmiotowych” był cel związany z ograniczeniem kosztów (zrównany z obciążeniami w zakresie składek na ubezpieczenie społeczne). W ocenie Sądu, tak wykreowany "outsourcing" pozostawał w opozycji względem przepisów prawa pracy (tj. art. 22⁽¹⁾ KP i art. 23⁽¹⁾ KP). (tak na tle analogicznego stanu faktycznego Sąd Apelacyjny w Łodzi w wyroku z dnia 10 listopada 2015 roku, III AUa 212/15)

Za obecnie dominujące należy traktować stanowisko, które uzależnia uznanie transferu za skuteczny od charakteru działalności prowadzonej przez pracodawcę. (pkt 18 orzeczenia Trybunału z dnia 11 marca 1997 r. w sprawie C - 13/95, AyseSüzen v. (...) K., a także wyroku z 10 grudnia 1998 r. w sprawach połączonych C - 173/96 i C-247/96, F. S. H. i inni v. A. de ServiciosAser i SociedadCooperativaMinerva i H. Z. v. (...) i H. BohnSicherheitsdienst). W niniejszej kwestii podobne stanowisko zajął Sąd Najwyższy, który w uchwale 7 sędziów z dnia 28 marca 2013 r. (III PZP 1/13) wskazał, że zniesienie jednostki organizacyjnej wykonującej zadania z zakresu administracji publicznej i przekazanie tych zadań innej jednostce, posiadającej własne zasoby kadrowe wystarczające do ich wykonania, nie stanowi przejścia zakładu pracy na innego pracodawcę w rozumieniu art. 23¹ § 1 KP

Na gruncie przedmiotowej sprawy funkcjonowanie odwołującej spółki opiera się na strukturze majątkowej, a tym samym przejęcie wyłącznie zadań nie jest wystarczające dla transferu. Obowiązek przejęcia składników majątkowych, które pozwalają normalnie prowadzić działalność gospodarczą jest w takim wypadku konieczny. A zatem sam transfer zadań nie jest wystarczającym dla stwierdzenia zachowania tożsamości przedsiębiorstwa, będącego warunkiem przejścia zakładu pracy.

Ustalenie, że zadania działu dotychczas zatrudniającego pracownika nie zostały przejęte przez nowy podmiot oraz nie doszło do bezpośredniego i trwałego podporządkowania pracownika zarządowi nowego podmiotu uniemożliwia konstatację, że nastąpiło przejęcie pracowników na skutek outsourcingu lub do przejścia części zakładu pracy na innego pracodawcę (art. 23¹ § 1 KP). (Wyrok Sądu Najwyższego - Izba Pracy, Ubezpieczeń Społecznych i Spraw Publicznych z dnia 27 stycznia 2016 r., I PK 21/15).

Zgodnie z treścią art. 4 pkt 2a ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych płatnikiem składek dla pracowników jest pracodawca. Ten sam podmiot realizuje obowiązek odprowadzania składek na ubezpieczenie zdrowotne, Fundusz Pracy i w końcu składek na Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych.

W sprawie niniejszej pracodawcą A. P. w całym okresie zatrudnienia był (...) Sp. z o.o. w W.. To na jego rzecz pracę świadczyła A. P., podlegając w tym zakresie bezpośrednio prezesowi zarządu spółki L. P.. W tych okolicznościach kwestia wypłaty wynagrodzenia przez podmiot trzeci pozostaje bez wpływu na powyższą konstatację. Jest bowiem jedynie czynnością techniczną, nie kreującą per se stosunku pracy z tym podmiotem.

Tym samym wywody odwołujących się nie były uzasadnione, a odwołania podlegały oddaleniu.

Biorąc pod uwagę powyższe, Sąd uznając decyzję ZUS z dnia 2 grudnia 2015 roku za prawidłową oddalił odwołania na podstawie art. 477¹⁴§ 1 kpc.

Kosztami procesu na podstawie art. 98 k.p.c. obciążeni zostali odwołujący się, zgodnie z zasadą odpowiedzialności za wynik procesu, przy czym Sąd Okręgowy w Warszawie pozostawił jednocześnie, na mocy art. 108 § 1 k.p.c. ich szczegółowe wyliczenie referendarzowi sądowemu

SSO Magdalena Daria Figura